

теорії та практики. — Дніпропетровськ, 2010. — Вип. 187. — Т. IV.—С.857—865.

2. Лазарева С. Ф. Економіка та організація інформаційного бізнесу: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2002. — С. 270 – 280.

3. Чубукова О. Формування національного інформаційного ринку // Інформаційний бізнес. — 2010. — №1. — С. 89—90

4. Закон України «Про інформацію» від 02.10.92, ВВР, 1992, N 48, ст.651

УДК 330.1:658.0

Ковальчик О.А.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ДЕФІНІЦІЇ
„ПРОВАЙДІНГ ЕФЕКТИВНОСТІ”**

Kovalchik O.A.

**DEFINING THE ESSENCE OF DEFINITION “PROVIDING
EFFECTIVENESS”**

Стан економіки України на сучасному етапі потребує розвитку, економічного зростання та ефективного використання потенціалу країни для підвищення рівня її конкурентоспроможності у світі, а економічне зростання вітчизняних підприємств виступає обов’язковою частиною цього процесу. Крім того, розвиток економіки безумовно супроводжується підвищенням значущості вирішення як теоретичних, так і практичних проблем ефективності.

Дослідження проблем ефективності проводилося в різні часи фахівцями різних галузей, в різних напрямках та площинах. Відповідно змінювалися і погляди на сутність ефективності. Аналізуючи праці вчених можна стверджувати, що ефективність є загальнонауковою проблемою, але базується вона на досягненнях саме економічної науки. У багатьох дослідженнях автори єдині в думці, що “ефективність” – поняття, що виражає “результативність”. Це розуміння ефективності, що йде від класичної школи, міцно затвердилося в економічній теорії.

У вітчизняній економічній літературі, а також у низці праць зарубіжних авторів наводиться велика кількість визначень понять “результат” і “ефект”. Так “Велика радянська енциклопедія” визначає, що поняття “ефект” походить від лат. effectus – виконання, дія (від efficio – дію, виконую) і може позначати результат, наслідок будь-яких причин, дій; засіб, прийом, явище. Ефект – досягнутий результат у матеріальному, грошовому, соціальному (соціальний ефект) вираженні. Тлумачний словник дає визначення, що “результат – це те, що отримано по закінченні будь-якої діяльності, роботи, підсумок”. Тобто вважається, що результат – сукупний підсумок розвитку окремих елементів або в цілому економічної системи на конкретний момент часу або за певний період. При цьому, результат може характеризувати як позитивні, так і негативні підсумки діяльності підприємства. Ефект – результат, що характеризує

успішність, корисність функціонування окремого процесу або системи в цілому, тобто позитивні тенденції в розвитку господарюючого суб'єкта [1].

Отже, на основі наведених міркувань можна стверджувати, що результативність відображає ступінь досягнення запланованих показників або поставлених цілей, а ефективність – це поняття, що характеризує позитивну динаміку розвитку господарюючого суб'єкта.

В зарубіжній англійській літературі поняття ефективності функціонування виражається двома термінами. Перший – „efficiency” – це є відношення між випуском продукції та використаними для її виробництва ресурсами. По цьому параметру можна оцінити економічність роботи підприємства та його підрозділів. Другий – „effectiveness” – оцінює міру досягнення підприємством своїх цілей. Цей термін більш повно характеризує успішність роботи і відображає не тільки економічність виробництва продукції, але й характеристики взаємодії (взаємовідносин) з зовнішнім середовищем. Ці терміни походять від понять "efficient" і "effective", які мають різні значення. "Efficient" відноситься до дій або інструментів виробництва й означає здатність виробляти потрібний результат (ефект), відповідно до поставленої цілі. "Effective" характеризує вже зроблену роботу або її виконавця й означає наявність високого рівня результатів.

Виходячи з вище наведеного, можна стверджувати, що ефективність функціонування підприємств відображає системний процес, який необхідно створити, підтримувати і забезпечувати.

В сучасній економічній літературі (особливо у перекладах) „забезпечення” і „провайдинг” є синонімами. Разом з тим поняття „провайдинг” має міждисциплінарний характер і досить широку семантику. Сам термін „провайдинг” походить від англійського „provide”. Англо-російський словник В.К. Мюллера дає 5 визначень терміна „provide”: 1)заготовляти, запасати; зберігати; 2а) постачати; доставляти; забезпечувати (чим-небудь матеріальним), 2б) давати, надавати; забезпечувати; 3)забезпечувати засобами до існування; 4а) уживати заходи, готуватися, 4б) передбачати; 5) юридично обумовлювати, передбачати. В сучасній теорії та практиці під провайдингом розуміється процес забезпечення необхідним окремої людини, робочої групи, організації в цілому. Сьогодні термін „провайдинг” в міжнародній практиці найчастіше зустрічається в контексті інформаційно-технологічного забезпечення постачання послуг.

В сучасній Україні в результаті реформування економіки увійшло у науку і зараз широко застосовується поняття „провайдинг інновацій”. Вітчизняні економісти розглядають провайдинг інновацій як систему перетворення наукових знань на ринковий продукт з урахуванням інтересів усіх учасників інноваційного процесу.

На основі викладеного можна визначити дефініцію „провайдинг ефективності” як системний процес формування, впровадження та подальшого супроводу комплексу заходів для підвищення ефективної діяльності підприємств, який забезпечить результативність, дієвість та економічність

функціонування й розвитку підприємства як цілісної системи при змінному зовнішньому середовищі.

Вивчення проблематики питання ефективності дозволяє зробити висновок, що і на сьогоднішній день існує ряд питань теорії, методології оцінки, аналізу ефективності. Крім того, складність та багатовимірність цього поняття сприяє продовженню досліджень в умовах науково-технічного, економічного та соціального розвитку економічної системи країни.

Література:

1. Гросул В.А., Аванесова Н.Е. Концепція стейкхолдерів в системі оцінки ефективності функціонування підприємства // [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VZhDU/2010_2/46.pdf

УДК 330.83

Мариненко Н. Ю.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**УКРАЇНСЬКІ РЕФОРМИ У СВІТЛІ НЕОКОНСЕРВАТИВНОЇ
ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ**

Marynenko N. Yu.

**THE UKRAINIAN REFORMS UNDER NEOCONSERVATIVE ECONOMIC
POLICY**

Проголошення незалежності української держави вимагало якісно нової парадигми, нової орієнтації у дослідженнях проблем соціально-економічного розвитку, що потребувало часу для накопичення необхідної інформації, її осмислення та формулювання перших рекомендацій для політиків та урядовців. Міжнародні фінансові інститути – Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, через інститути іноземних радників-консультантів, через їхню програму “шокової терапії” принесли в економічну політику України парадигму неоконсерватизму як основної економічної теорії.

При реалізації неоконсервативної економічної політики були протиріччя та непослідовність, які виявлялись у тому, що як у вищих ешелонах української влади, так і серед науковців, особливо в перші роки після здобуття незалежності, було чимало противників і критиків ринкових перетворень. Основними їхніми аргументами у відстоюванні власної позиції були: існування протекціонізму в індустріальних країнах стосовно країн, що розвиваються; негативні соціальні наслідки прийнятих програм структурної перебудови і їхній вплив у подальшому на “Вашингтонський консенсус”, від якого слід відмовитися; постійні міжнародні фінансові кризи, які пов’язують із лібералізацією міжнародного руху капіталів. Однак з точки зору неоконсерваторів, перші п’ять принципів “Вашингтонського консенсусу” є основою забезпечення макроекономічної стабільності, без їхнього дотримання